

гробатъ, и плачеше: и като плачеше, надникна въ гробатъ.

12 И виде два Ангела воито седеха въ еѣлы дрехи, единъ при глава та, а другіо при ноге те, гдѣто беше лежало тѣло то Исусово.

13 И рекоха и они, жено, защо плачешъ; рече имъ: защото са зели Господа моего, и не знамъ гдѣ са го тѣрили.

14 И като рече тѣа (Авмы), обърна се назадъ, и виде Исуса че стоеше, и не знаше че е Исусъ.

15 Рече и Исусъ: жено, защо плачешъ; кого трасишъ, а она, понеже мыслеше че еградинаро, рече мѣ: господине, ако си го ты зель, кажи ми гдѣ си го положила: и азъ ще го земемъ.

16 Рече и Исусъ: Маріе а она се обърна, и мѣ рече: раввѣні, което ще да се рече, оучителю.

17. Рече и Исусъ: не прикосивайсе до мене: защото юще не самъ се качилъ кодъ Отца моего: но иди при братіа та ми, и рече имъ качивамсе кодъ Отца вашего, и кодъ Бога моего и Бога вашего.

18 И дойде Маріа Магдалина, и каза на оученицы те че виде Господа, и зацо и рече тѣа (Авмы).

19 И като беше кжсно вечерь та въ тоа дець въ первыатъ на седмица та, и врата та беха заключени тамо, гдѣто беха оученицы те негови собрани заради страхътъ Іудейскій, дойде Исусъ

и застана на средъ, и рече имъ: миръ вамъ.

20 И това като рече, показа имъ рѣце те и ноге те, и ребра та си, а оученицы те се воздадоваха като видеха Господа.

21 Я Исусъ имъ рече паки: миръ вамъ: каквото ме прати Отецъ, и азъ въ пращамъ.

22 И като рече това, дръна, и рече имъ: приимите Дръхъ сватъ.

23 Иа които простите грѣхове те, ще да имъ се простатъ, а на които държите, ще да се държатъ.

24 Я Фвма, единъ отъ дванадесе те, който се говори близнецъ, не беше тамо съ нихъ когато дойде Исусъ.

25 И говореха мѣ други те оученицы: видехме Господа а той имъ рече: ако не видимъ на рѣце те мѣ раны те отъ гвоздей те, и не тѣримъ прѣстатъ мой въ раны те гвоздны, и не тѣримъ рѣка та моя въ ребра та мѣ не щемъ да повѣровамъ.

26 Я послѣ по осмь дни пакъ беха оученицы те мѣ виетре, и Фвма съ нихъ: дойде Исусъ, кото беха врата та затворени, и застана посредъ нихъ, и рече: миръ вамъ.

27 Послѣ рече на Фвма: донеси прѣстатъ твой тѣ ва, и виждь ми рѣце те: идонеси рѣка та си, и тѣри въ ребра та мои: и не бжди невѣренъ, но вѣренъ.

28 И отъ говори Фвма, и